

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Martina Kříže a Mgr. Kamila Tojnera ve věci žalobkyně: **PhDr. M.M.**, zast. Mgr. Jaromírem Henyšem, advokátem se sídlem Skalecká 17, Praha 7, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 15**, se sídlem Boloňská 478/1, Praha 10, za účasti: **1) Ing. M.F. 2) H.S., 3) MUDr. Š.A. a 4) MUDr. M.A., 5) Ing. G.Š.**, v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.2.2011 č.j. 01401/2011/OUPSU/Kno, ze dne 12.1.2011 č.j. 01272/2011/OUPSU/Kno, ze dne 12.1.2011 č.j.01351/2011/OUPSU/Kno, ze dne 11.1.2011 č.j. 01089/2011/OUPSU/Kno, a ze dne 10.1.2011, č.j.44295/2010 /OUPSU/Kno; žalobách na nečinnost žalovaného a žalobách proti zásahu žalovaného,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 15 ze dne 15.2.2011 č.j. 01401/2011/OUPSU/KNo (OV 03/21/Pe/5, OV 19161/03/Pe/03), ze dne 12.1.2011 č.j. 01351/2011/OUPSU/KNo (OV 03/20/Pe/5, OV 19160/03/Pe/3), ze dne 12.1.2011 č.j. 01272/2011/OUPSU/KNo (OV 03/18/Pe/5, OV 19159/03/Pe/3), ze dne 11.1.2011 č.j. 01089/2011/OUPSU/KNo (OV 03/17/Pe/5, OV 19157/03/Pe/3) a ze dne 10.1.2011 č.j. 44295/2010/OUPSU/KNo (OV 03/19/Pe/5, OV 03/48/Pe/2, OV 19158/03/Pe/3) se zrušují a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu se zamítají.

III. Žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného se zamítají.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 27.200,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně, Mgr. Jaromíra Henyše, advokáta.

V. Osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobkyně samostatnými podáními (vedenými původně pod sp.zn. 10A 58/2011 až sp.zn. 10A 62/2011), které soud spojil ke společnému projednání, jednak napadla rozhodnutí žalovaného Úřadu městské části Praha 15 (dále též jen „stavební úřad“), označená v záhlaví, jimiž stavební úřad usnesením podle § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zastavil řízení zahájená z vlastního podnětu podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) vedená ve věci úpravy terénu a likvidace dešťových vod na pozemcích u novostaveb rodinných domů (resp. poloviny rodinného dvojdomu), konkrétně uvedených v usnesení stavebního úřadu. Usnesení o zastavení řízení byla poznamenána do spisu a účastníci řízení byli vyrozuměni o vydaném usnesení o zastavení řízení, ve vztahu ke každému usnesení sdělením ze dne 15.2.2011, č.j. 01401/2011/OUPSU/KNo; ze dne 24.1.2011, č.j. 01351/2011/OUPSU/KNo; ze dne 19.1.2011, č.j. 01272/2011/OUPSU/KNo; ze dne 19.1.2011, č.j. 01089/2011/OUPSU/KNo; a ze dne 18.1.2011, č.j. 44295/2010/OUPSU/KNo. Kromě žaloby na přezkoumání usnesení stavebního úřadu (A) jako rozhodnutí postupem podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), dále v podáních namítá nečinnost správního orgánu (B)(§ 79 a násl. s.ř.s.) a současně podává žalobu proti zásahu veřejné moci (C) (§ 82 a násl. s.ř.s.).

V žalobě ve vztahu k jednomu každému usnesení o zastavení řízení namítá jeho nezákonnost v celém rozsahu (bod I. a II.). Z dosavadního průběhu stavebního řízení v uvedených případech podle žalobkyně mimo jiné vyplývá ohledně terénních úprav a likvidace dešťových vod na pozemcích rodinných domů, že stavebníci při výstavě svých rodinných domů nepostupovali v souladu s vydaným stavebním povolením. Toto bylo zjištěno v roce 2002. Stavební úřad dne 3. 7. 2002 nařídil zastavení prací, neboť o povolení terénních úprav nebylo požádáno, následně ve dnech 6. a 7. 2. 2003 místním šetřením zjistil, že nebyl splněn požadavek na ponechání konfigurace terénu na původních kótách a proto dne 12.2.2003 zahájil řízení ve věci odstranění nepovolených terénních úprav a likvidace dešťových vod na pozemcích rodinných domů. K žádostem stavebníků o dodatečné povolení těchto terénních úprav a likvidace dešťových vod na předmětných pozemcích rodinných domů, podaných 23.12.2003, bylo rozhodnuto o dodatečném povolení terénních úprav a likvidace dešťových vod na uvedených pozemcích, a tato rozhodnutí byla Magistrátem hl.m. Prahy (dále jen „Magistrát“) potvrzena rozhodnutími ze dne 29.11.2004. K žalobám žalobkyně však rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 26.4.2006 pod sp.zn. 10Ca 22/2005 až 10Ca 25/2006 a ze dne 21.7.2006 pod sp.zn. 10Ca 26/2005) byla rozhodnutí Magistrátu ze dne 29.11.2004 zrušena; Magistrát následně rozhodnutími ze dne 11.10.2006 a rozhodnutím ze dne 15.11.2006 také zrušil rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení terénních úprav a likvidace dešťových vod.

Žalobkyně tvrdí (bod III.), že namísto postupu v souladu se závazným právním názorem ve zrušujících rozsudcích Městského soudu v Praze v uvedených případech vydal stavební úřad nezákonným postupem napadená usnesení o zastavení řízení a nerozhodl tak o předmětu řízení a zcela účelově řízení zastavil s tím, že důvod tohoto řízení, přestože pro tento postup podle § 66 odst. 2 správního řádu nebyly splněny podmínky, odpadl. Žalobkyně tvrdí, že důvod tohoto řízení vedeného dle § 88 odst. 1 písm.b) stavebního zákona, neodpadl, neboť důvodem tohoto řízení byla stavba-terénní úpravy- postavené bez stavebního povolení a tento stav stále trvá. Žalobkyně se cítí zkrácena ve svých právech a odkazuje na předchozí vydané rozsudky Městského soudu v Praze s tím, že tvrzení uvedená

žalovaným stavebním úřadem ve vyrozmění o vydání usnesení o zastavení řízení jsou chybná, nelogická a absurdní. Předně není pravda, že o terénních úpravách bylo závazně rozhodnuto již v rozhodnutí z roku 2001 o změně povolení stavby či v jakémkoliv jiném rozhodnutí stavebního úřadu. Terénní úpravy byly provedeny v rozporu předloženou stavební dokumentací, a právě proto bylo zahájeno řízení o odstranění nepovolené stavby. Probíhající řízení o odstranění stavby nemůže být skončeno jinak, než rozhodnutí ve věci samé a zastaveno rozhodnutím v jiném řízení (kolaudací stavby), neboť předmětem kolaudačního řízení bylo posouzení, zda předmětná stavba byla provedena v souladu se stavebním povolením. S ohledem na to, že terénní úpravy nebyly nikdy předmětem stavebního povolení, a to ani v rámci řízení o povolení změny stavby, nemohlo v rámci kolaudačního řízení v žádném případě dojít k jejich legalizaci v souladu s platnou právní úpravou. Pokud by terénní úpravy byly předmětem kolaudačního řízení, nemohly by být předmětem odstranění nepovolené stavby a následujících rozhodnutí správních a soudních orgánů. Tvrzení stavebního úřadu, že kolaudací staveb rodinných domů došlo i ke kolaudaci terénních úprav tak nemá oporu v zákoně. Současně byla předmětem řízení o odstranění stavby terénních úprav i současně budovaná zařízení pro likvidaci dešťových vod a další úpravy a stavby, které lze hodnotit jako opatření ve prospěch ochrany majetku žalobkyně. Stavební úřad tak jedním každým usnesením o zastavení řízení ignoroval rozhodnutí soudu, která pro něj byla závazná. V roce 2006, kdy soud rozhodoval, bylo předmětné kolaudační rozhodnutí již vydáno a nemohlo mít důsledky, které stavební úřad v nyní uvádí, neboť jinak by soud musel žaloby zamítnout. Okamžikem, kdy došlo ke zrušení rozhodnutí o dodatečném povolení ze strany soudu, pozbyla platnost a účinnost na další rozhodnutí na ně navazující, tedy i ta část dotčených kolaudačních rozhodnutí, která vycházela z tohoto nezákonného rozhodnutí a týkala se terénních úprav i zařízení pro likvidaci dešťových vod na pozemcích rodinných domů. Žalobkyně dále uvádí, že neuplatnění námitek v rámci kolaudačního řízení ze strany osob, které ani nebyly v rozporu se zákonem žalovaným považovány za účastníky tohoto řízení, nezabývá stavební úřad povinností vydat rozhodnutí v souladu se zákonem a obecnými technickými požadavky na výstavbu, mj. povolit stavbu tak, aby neohrožovala sousední pozemky a stavby.

V bodě IV. žalobkyně tvrdí, že postup žalovaného vykazuje natolik závažné nedostatky, že nelze ani vyloučit posouzení obsahu předmětného vyrozmění o vydání usnesení, respektive usnesení samotných jako nicotného právního aktu, dává proto v úvahu soudu, zda zastavení řízení budou prohlášena za nicotný právní úkon.

V bodě V. žalobkyně namítá, že rozsudky městského soudu z roku 2006 byla zrušena rozhodnutí Magistrátu, který pak následně zrušil rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení terénních úprav a likvidace dešťových vod. V rozporu s názorem uvedeným v těchto rozsudcích a odvolacím orgánem v jeho rozhodnutí, pak ve věci po dobu více než čtyř let vůbec stavební úřad nejednal a meritorně nerozhodl. V tomto postupu spatřuje nečinnost, proti níž je možné se domáhat ochrany ve smyslu § 79 a následujících s.ř.s. Žalobkyně se v této souvislosti obrátila podle ust. § 80 správního řádu na nadřízený správní orgán, aby z moci úřední učinil opatření proti nečinnosti, když stavební úřad do současné doby nekonal a vzhledem k tomu, že nečinnost stále trvá a žalobkyně již vyčerpala prostředky, které předpisy stanoví, nezbyvá jí, než aby se domáhal uložení takové povinnosti vydat rozhodnutí u soudu.

V bodě VI. žalobkyně namítá, že v činnosti žalovaného konečně spatřuje i nezákonný zásah veřejné moci, kterým byla zkrácena na svých právech, neboť bylo zasaženo do práva na pokojné užívání majetku a do práva domáhat se ochrany u správního orgánu tím, že žalovaný bezdůvodně a účelově počal tvrdit, že skutečnosti, které byly předmětem řízení o odstranění nepovolených terénních úprav a likvidace dešťových vod na

předmětných pozemcích, byly zhojeny kolaudací novostavby rodinných dvojdomů, tj. ve správním řízení, jehož předmětem byly zcela jiné skutečnosti než v řízení o odstranění nepovolených terénních úprav a likvidace dešťových vod. Na základě tohoto předstírání neexistujícího stavu pak byla žalobkyně pouze vyrozuměna, že řízení ve věci odstranění stavby bylo zastaveno, bylo tak zasaženo do jejích hmotných i procesních práv, neboť žalobkyně byla nejprve vyloučena z účasti v kolaudačním řízení pro stavby uvedených domů a následně i z možnosti podat proti rozhodnutí o zastavení řízení odvolání, které je v daném případě nepřipustné. Proti tomuto zásahu, který trvá, žalobkyně nemá obranu jiným způsobem.

Proto žalobkyně v závěru žalob navrhuje trojí petit, jednak navrhuje, aby soud zrušil usnesení žalovaného o zastavení řízení, jednak, aby uložil povinnost žalovanému vydat v řízení o odstranění stavby v tom kterém případě rozhodnutí ve věci samé a jednak, aby soud ve vztahu k nezákonnému zásahu zakázal žalovanému pokračovat v zásazích do práv žalobkyně a uložil mu obnovit stav před zásahem do těchto práv tj. zdržet se tvrzení, že úprava terénu a likvidace dešťových vod byla pravomocně zkolaudována spolu s dostavbou rodinných domů a povinnost řádně pokračovat v řízení o odstranění stavby.

Žalovaný ve vyjádření k podaným žalobám uvedl, že v předmětných věcech se žaloby týkají úpravy terénu a likvidace dešťových vod na pozemcích novostaveb rodinných domů na uvedených parcelách. Když dne 12. 2. 2003 stavební úřad oznámil zahájení řízení z vlastního podnětu podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona ve věci odstranění výše uvedených terénních úprav a likvidace dešťových vod, provedených v rozporu se stavebním povolením, stavebníci následně podali žádost o dodatečné povolení těchto úprav a dodatečná povolení byla vydána, odvolání žalobkyně pak Magistrátem zamítnuta a rozhodnutí o dodatečném povolení potvrzena. Následně na základě návrhu na vydání kolaudačního rozhodnutí v souladu s rozhodnutími Magistrátu, kterými byla potvrzena dodatečná povolení úpravy terénu a likvidace dešťových vod, vydal stavební úřad kolaudační rozhodnutí na všechny shora uvedené novostavby rodinných domů. Úpravy terénu a likvidace dešťových vod byly tedy pravomocně zkolaudovány spolu s novostavbami rodinných domů. Rozhodnutí o dodatečném povolení terénních úprav a likvidace dešťových vod byla v mezidobí napadena u soudu, který rozsudky zrušil rozhodnutí Magistrátu, kterým byla dodatečná povolení potvrzena. Magistrát pak následně také tato rozhodnutí o dodatečném povolení úprav terénu a likvidace dešťových vod zrušil a vrátil stavebnímu úřadu věci k rozhodnutí. Tato rozhodnutí Magistrátu nabyly právní moci v říjnu 2006. Stavební úřad má za to, že po vrácení spisů z Magistrátu došlo k nesprávnému vyhodnocení úkonů nutných k ukončení řízení, když účastníkům nebylo sděleno, že řízení se i po zrušení předchozích rozhodnutí zastavuje, jelikož je tu existující pravomocné kolaudační rozhodnutí, které je nutno respektovat. Po prostudování věci stavební úřad zjistil, že i když v rozsudcích je konstatováno, že stavby novostaveb rodinných domů byly pravomocně zkolaudovány, včetně úpravy terénu a likvidace dešťových vod, tedy Magistrát věděl při pokračování odvolacího řízení, že došlo ke kolaudaci, toto nezohlednil a navazující kolaudační rozhodnutí nebyla zrušena. Protože novostavby rodinných domů včetně pravomocně dodatečně povolené úpravy terénu a likvidace dešťových vod na dotčených pozemcích byly pravomocně kolaudovány, stavebnímu úřadu nezbylo, než poté co mu byla věc vrácena k novému projednání, než podle § 66 odst. 2 správního řádu řízení zastavit, protože odpadl jeho důvod.

Usnesení o zastavení řízení se v souladu se zákonem poznamenává do spisu, a proto byla žalobkyně a ostatní účastníci o zastavení řízení vyrozuměni. Na žádost žalobkyně pak tento postup byl přezkoumán Magistrátem, u něhož jsou všechny související podklady.

Magistrát v souvislosti s podanými žalobami soudu doručil v uvedených věcech jednak sdělení ze dne 17. 8. 2011, která byla žalobkyni zaslána k jejím podaným návrhům na prohlášení nicotnosti usnesení stavebního úřadu o zastavení řízení a jednak stejnopisy usnesení Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 17. 8. 2011, vydaná rovněž v uvedených pěti věcech, jimiž nebylo vyhověno žádosti žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti ve věci řízení o odstranění stavby - úpravy terénu a likvidace dešťových vod na pozemku staveb uvedených pěti rodinných domů. Rovněž v tomto usnesení se Magistrát odvolal na to, že v rámci kolaudačního řízení ohledně uvedených rodinných domů došlo k doplnění návrhu na kolaudaci o požadované doklady a žádost byla rozšířena o kolaudaci i předmětných terénních úprav a likvidaci dešťových vod, v roce 2005 došlo k povolení užívání uvedených staveb, včetně tehdy pravomocně dodatečně povolených staveb úpravy terénu a likvidace dešťových vod a kolaudační rozhodnutí nabyla právní moci; dovodil tak, že předmětné terénní úpravy a likvidace dešťových vod byly pravomocně dodatečně povoleny a kolaudovány a v současné době již nelze pro uplynutí lhůt zahájit žádná přezkumná řízení ohledně kolaudace a neexistuje proto žádný důvod pro pokračování v řízení o odstranění stavby a případné závady v terénních úpravách a likvidaci dešťových vod, které jsou již více než 6 let po celou dobu užívány na základě pravomocného kolaudačního rozhodnutí, je nutno řešit jinou cestou, například formou nařízení nezbytných úprav či výzev ke zjednání nápravy. Připustil, že stavební úřad byl od doby, kdy byla rozhodnutí o dodatečném povolení zrušena tj. od roku 2006 až do vydání usnesení o zastavení řízení v roce 2011 nečinný, nemělo to však dopad na účastníka, a protože v současné době již bylo usnesením řízení zastaveno a ukončeno, tak důvod pro přijetí opatření proti nečinnosti odpadl.

Z osob přímo dotčených ve smyslu ust. § 34 s.ř.s. uplatnili včas právo řízení před soudem se účastnit jako osoby zúčastněné na řízení 4 osoby, a to Ing. M.F., MUDr. M.A. a MUDr. Š.A. a H.S. Posledně jmenovaná pak před zahájením jednání soudu předložila plnou moc k zastupování při jednání, udělenou jí panem Ing. G.Š., který sice výzvě soudu nesdělil, že bude práva osoby zúčastněné v tomto řízení uplatňovat, nicméně učinil tak tímto způsobem následně a je spoluvlastníkem poloviny rod. dvojdomu na parc.č. 67/2 spolu s p. H.S., váže je proto nerozdílné společenství práv; soud jej proto do okruhu osob na řízení zúčastněných zavzal a z důvodů hospodárnosti řízení nerozhodl o tom, že není osobou na řízení zúčastněnou z důvodu uplatnění práva účastnit se řízení opožděně (§ 34 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Při jednání před soudem, které se konalo dne 3. 12. 2013 obě strany sporu setrvaly v plném rozsahu na svých písemných podáních. Žalovaný poukázal na to, že po podání žalob v mezidobí došlo následně v daném území k jinému řešení likvidace dešťových vod na pozemcích rodinných domů, která byla dílčím předmětem řízení o odstranění stavby, respektive dodatečného povolení Úpravy terénu a likvidace dešťových vod na dotčených pozemcích rodinných domů. Podle tehdejší vyhlášky Hlavního města Prahy byl dán požadavek, aby dešťové vody byly likvidovány přímo na stavebním pozemku. V daném případě došlo následně k tomu, že byla v území vybudována i kanalizace dešťová, která byla rovněž spolu s kanalizací splaškovou kolaudována rozhodnutím z 15. 2. 2013, a na následně v průběhu roku 2013 byly vydány územní souhlasy s umístěním vnitřní dešťové kanalizace

na pozemcích dotčených staveb v daném území, určené k odvádění srážkových vod z pozemku a stavby. Pokud jde o likvidaci dešťových vod na pozemku stavebníků bylo tedy přijato toto řešení a již nebude dešťová voda likvidována přímo na pozemku, jak to požadováno bylo dříve.

Zástupce žalobkyně k této následné změně stavu uvedl, že tím nebylo dotčeno terénními úpravami způsobené přetížení pozemků, na nichž jsou stavby rodinných domů; stavba žalobkyně ležící níže tak tímto zůstává ohrožena vzhledem k nezákonnému dodatečnému povolení těchto terénních úprav.

Při jednání osoba na řízení zúčastněná paní Ing. M.F. zdůraznila pro vysvětlení, že v době řízení o dodatečném povolení terénních úprav a likvidace dešťových vod, byl vyhláškou Hl.m. Prahy dán, stran technických požadavků na výstavbu, i požadavek na likvidaci dešťových vod na pozemku stavebníka, a proto v daném případě došlo k úpravám terénu, kdy na místo původního svahu byly provedeny terasy a pro vsakování dešťových vod na pozemcích projektovány vsakovací jímky. Terénní úpravy pak nepředstavují „přetížení“ pozemků nad nemovitostí žalobkyně, ale pouze „přetížení“. Paní H.S. se k tomuto vyjádření připojila.

Městský soud v Praze při posuzování žalob podaných žalobkyní vycházel z následujícího skutkového a právního stavu, který vyplývá z obsahu předložených správních spisů a dokládá průběh řízení od počátku (přitom pro stručnost a přehlednost tohoto rozsudku a současně pro úplnost soud odkazuje i na podrobné shrnutí právně významných skutečností, které byly podkladem pro vydání rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení staveb „Úpravy terénu a likvidace dešťových vod na pozemku...“, v tom kterém z pěti uvedených případů, a které byly uvedeny v předchozích rozsudcích zdejšího soudu vydaných v roce 2006 pod sp.zn. 10Ca 22/2005 až 26/2005, když obsah těchto rozsudků je stranám tohoto sporu znám).

Žalobkyně je vlastníkem pozemku parc.č. 66 v k.ú. Hostivař a stavby čp. X, která je nemovitou kulturní památkou (označovaná v textech také jako penzion Rosa) Pozemek parc. č. 66 sousedí s parc. č. 67, tento pozemek se svažuje k pozemku žalobkyně, původně byl užíván jako zatravněný sad.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor územního rozhodování, vydal dne 10.8. 2000 rozhodnutí, č.j. 124851/00/OUR/V/Kos, o umístění stavby dvanácti rodinných domů na pozemcích parc. č. 67 (vlastní stavba), 2236/1, 2684/1, 2684/2, 2699/1 (inženýrské sítě) v k.ú. Hostivař při ulici M.P., v Praze 10 a o dělení pozemku parc. č. 67 podle ověřené dokumentace. Podle situačního výkresu a podmínek pro dělení pozemku parc.č. 67, byl tento pozemek rozdělen na 14 dílů, z toho 12 dílů bylo určeno pro umístění rodinných domů (6ti dvojdomů), 1 díl pro komunikaci a obratiště, 1 díl pro zahradu, v podmínce č. 2 pro projektovou přípravu stavby bylo mj. uvedeno, že stavba bude obsahovat i terénní úpravy. Oznámení o zahájení tohoto řízení a rozhodnutí o umístění stavby bylo vzhledem k tomu, že současně byly umísťovány i inž. sítě a nová „centrální komunikace“, dotčeným účastníkům doručováno zveřejněním na úřední desce (účastníci neuplatnili žádné námitky).

Následně byla vydána stavební povolení

- 1) dne 20.3.2001, č.j. OÚR 13992/00/Pe, **I.V.** a **P.V.** na novostavbu rodinného dvojdomu-část B, na pozemku **parc. č. 67/6** (stavba poloviny dvojdomu), 67/7 (vjezd a sadové úpravy) 67/8, 21, 2684/1 (sadové úpravy),

- 2) dne 20.3.2001, č.j. OÚR 13993/00/Pe, **MUDr. A.A. (na místo ní nastoupili MUDr. M. a MUDr. Š.A.)** na novostavbu rodinného dvojdomu-část A, na pozemku parc. č. **67/5** (stavba poloviny dvojdomu), 67/7 (vjezd a sadové úpravy) 67/8, 21, 2684/1 (sadové úpravy),
- 3) dne 15.3.2001, č.j. OÚR 14172/00/Pe, **ing. M.M.** na novostavbu rodinného dvojdomu-část B, na pozemku parc. č. **67/4** (stavba poloviny dvojdomu), 67/7 (vjezd a sadové úpravy) 67/8, 21, 2684/1 (sadové úpravy),
- 4) dne 15.3.2001, č.j. OÚR 14571/00/Pe, **J.Č., B.Z. a V.Z.** na novostavbu rodinného dvojdomu-část B. na pozemku parc. č. **67/2** (stavba poloviny dvojdomu), 67/7 (vjezd a sadové úpravy) 67/8, 21, 2684/1 (sadové úpravy) –(později **Ing. G.Š. a H.S.**),
- 5) dne 15.3.2001, č.j. OÚR 14171/00/Pe, **ing. M.L. (následně F.)** na novostavbu rodinného dvojdomu-část A, na pozemku parc. č. **67/3** (stavba poloviny dvojdomu), 67/7 (vjezd a sadové úpravy) 67/8, 21, 2684/1 (sadové úpravy).

Dešťové vody podle povolení budou likvidovány na vlastním pozemku.

Vydané územní rozhodnutí bylo rozhodnutím Magistrátu ze dne 17.5.2001 č.j. MHMP/121519/01/OUR/V/Kos k návrhu z 14.2.2001 změněno, resp. nahrazeno novým, jímž bylo umístěno celkem 14 rodinných domů, došlo současně ke změně podmínek č. 16 a 2,3,4,5 a 9 původního územního rozhodnutí.

U jednotlivých staveb v roce 2001 a 2002 byla vydána rozhodnutí o změně stavby před dokončením (konkrétní údaje plynou z uvedených rozsudků na str. 5 odůvodnění), současně podle opisů zápisů ze stavebního deníku provedených pracovníkem státního stavebního dohledu ze dne 26.6.2001 byl zaznamenán požadavek „zachovat výšku terénu se sousedním objektem, podle zápisu z 21.8.2001 byla provedena kontrola výškových poměrů na dotčených pozemcích parc.č. 67/3, 67/4,67/5,67/6, zástupce investora byl požádán o projednání. ve výzvě z 25.6.2002 státní stavební dohled konstatoval na pozemcích č. 67/1 až 67/15 nevsáklé a neodtékající dešťové vody a podmáčené opěrné zdi a podmáčené sousední stavby a pozemky a uložil předložit stavebníkům projekt terénních úprav včetně likvidace dešťových vod a 3.7.2002 vydal výzvu k zastavení veškeré stavební činnosti. Podle zápisu ze 4.7.2002 bylo zjištěno vyplavení penzionu Rosa v důsledku terénních úprav prováděných v souvislosti s novou výstavbou, bylo zjištěno nedodržení projektové dokumentace, došlo k projednání se zástupci investora 8.7.2002 (podle něho terénní úpravy byly provedeny z části dle projektové dokumentace, z části dle přání klientů, podle projektanta investor porušil zásadním způsobem navržený projekt na úpravu pozemků).

Dne 12.2.2003 vydal stavební úřad oznámení o zahájení řízení o odstranění nepovolených terénních úprav a likvidace dešťových vod:

- 1) na pozemku parc.č. 67/6
- 2) na pozemku parc.č. 67/5
- 3) na pozemku parc.č. 67/4
- 4) na pozemku parc.č. 67/2

a dne 15.5.2003 pak oznámení o zahájení řízení o odstranění nepovolených terénních úprav a likvidace dešťových vod:

- 5) na pozemku parc.č. 67/3.

Ve všech případech s odůvodněním, že stavby jsou prováděny v rozporu se stavebním povolením a povolenými změnami.

Dne 23.12.2003 podali stavebníci, zastoupení společností ANIMO Praha, s.r.o., žádosti o dodatečné povolení terénních úprav a likvidace dešťové vody (stran průběhu tohoto řízení před stavebním úřadem lze odkázat na str. 6 až 9 odůvodnění uvedených rozsudků městského soudu).

Stavební úřad následně vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž podle ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona dodatečně povolil úpravu terénu a likvidaci dešťových vod na pozemku:

- 1) **parc. č. 67/6 v k.ú. Hostivař dne 4.5.2004** pod č.j. OV 03/21/Pe/5 OV 19161/03/Pe/03 – odvolání proti němu žalobkyně podala 24.5.2004
- 2) **parc. č. 67/5 v k.ú. Hostivař dne 30.4.2004** pod č.j. OV 03/20/Pe/5 OV 19160/03/Pe/3 – odvolání proti němu žalobkyně podala 24.5.2004
- 3) **parc. č. 67/4 v k.ú. Hostivař dne 30.4.2004** pod č.j. OV 03/18/Pe/5 OV 19159/03/Pe/3 – odvolání proti němu žalobkyně podala 24.5.2004
- 4) **parc. č. 67/2 v k.ú. Hostivař dne 30.4.2004** pod č.j. OV 03/17/Pe/5 OV 19157/03/Pe/3 – odvolání proti němu žalobkyně podala 24.5.2004
- 5) **parc. č. 67/3 v k.ú. Hostivař dne 3.5.2004** pod č.j. OV 03/19/Pe/5, OV 03/48/Pe/2 OV 19158/03/Pe/3 – odvolání proti němu žalobkyně podala 24.5.2004

s tím, že terén bude upraven svahováním do teras a se stanovením konkrétních výškových kót u daných pozemků, současně i s parametry vsakovacích jímek pro likvidaci dešťových vod.

Dne **29.11.2004** Magistrát zamítl odvolání žalobkyně proti uvedeným rozhodnutím o dodatečném povolení a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci 13.12.2004.

Stavební úřad následně vydal kolaudační rozhodnutí na příslušnou polovinu novostavby rodinného dvojdomu, včetně úpravy terénu a likvidace dešťových vod na pozemku novostavby (kolaudační řízení zahájené žádostí z 9.5.2002 bylo do té doby přerušeno):

- 1) Dne **22.2.2005** kolaudační rozhodnutí č.j. OV 5839/02/Pe, OV 18909/04/06/St,
- 2) Dne **22.2.2005** kolaudační rozhodnutí č.j. OV 5831/02/Pe, OV 18909/04/05/St,
- 3) Dne **21.2.2005** kolaudační rozhodnutí č.j. OV 5834/02/02/Pe, OV 18909/04/04/St,
- 4) Dne **22.2.2005** kolaudační rozhodnutí č.j. OV 5833/02/Pe, OV 18909/04/02/St,
- 5) Dne **1.3.2005** kolaudační rozhodnutí č.j. OV 5832/02/Pe, OV 18909/04/03/St.

Právní moc je na kolaudačních rozhodnutích vyznačena datem doručení stavebníkům, bez započteí lhůty k odvolání(pozn.soudu).

Městský soud rozhodnutí Magistrátu ze dne 29.11.2004 zrušil a Magistrátu věci vrátil k dalšímu řízení:

- 1) dne 21.7.2006 zrušil rozhodnutí č.j.: MHMP-92328/2004/OST/Kš/Lí ze dne 29.11.2004 pod 10 Ca 26/2005-52
- 2) dne 26.4.2006 zrušil rozhodnutí č.j.: MHMP-92308/2004/OST/Kš/Lí ze dne 29.11.2004 pod 10 Ca 25/2005-55
- 3) dne 26.4.2006 zrušil rozhodnutí č.j.: MHMP-92340/2004/OST/Kš/Lí ze dne 29.11.2004 pod 10 Ca 24/2005-53
- 4) dne 26.4.2006 zrušil rozhodnutí č.j.: MHMP-92301/2004/OST/Kš/Lí ze dne 29.11.2004 pod 10 Ca 23/2005-54
- 5) dne 26.4.2006 zrušil rozhodnutí č.j.: MHMP-92354/2004/OST/Kš/Lí ze dne 29.11.2004 pod 10 Ca 22/2005-62

Důvody, vedoucí soud ke zrušení rozhodnutí Magistrátu lze shrnout tak, že jednak ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení Úpravy terénu a likvidace dešťových vod absentuje rozhodnutí o námitkách žalobkyně, z odůvodnění pak nelze seznat jak o nich rozhodnuto bylo (zda stavební úřad námitce vyhověl či nikoli). Dále soud shledal, že rozhodnutí se neopírá o dostatečně zjištěný stav věci, popř. závěr vyslovený je v rozporu s podklady (podrobně str.11 a násl. uvedených rozsudků).

Magistrát následně znovu rozhodl o odvolání žalobkyně a v intencích závěrů uvedených rozsudků zrušil rozhodnutí stavebního úřadu a věc mu vrátil k novému projednání:

- 1) dne 15.11.2006 pod č.j. S-MHMP 309528/2006/OST/Kš zrušil rozhodnutí č.j. OV 03/21/Pe/5 OV 19161/03/Pe/03 ze dne 4.5.2004 (v rozhodnutí nesprávně uvedeno ze dne 30.4.2004)
- 2) dne 11.10.2006 pod č.j. S-MHMP 229153/2006/OST/Kš zrušil rozhodnutí č.j. OV 03/20/Pe/5 OV 19160/03/Pe/3 ze dne 30.4.2004
- 3) dne 12.10.2006 pod č.j. S-MHMP 225408/2006/OST/Kš zrušil rozhodnutí č.j. OV 03/18/Pe/5 OV 19159/03/Pe/3 ze dne 30.4.2004
- 4) dne 11.10.2006 pod č.j. S-MHMP 225417/2006/OST/Kš zrušil rozhodnutí č.j. OV 03/17/Pe/5 OV 19157/03/Pe/3 ze dne 30.4.2004
- 5) dne 11.10.2006 pod č.j. S-MHMP 225412/2006/OST/Kš zrušil rozhodnutí č.j. OV 03/19/Pe/5, OV 03/48/Pe/2 OV 19158/03/Pe/3 ze dne 1.3.2005

Stavební úřad usnesením **zastavil** podle § 66 odst. 2 správního řádu **řízení o odstranění stavby** ve věci „Úprava terénu a likvidace dešťových vod“:

- 1) na p.p.č. 67/6 dne 15.2.2011 pod č.j. 01401/2011/OUPSU/KNo (OV 03/21/Pe/5 OV 19161/03/Pe/03)
- 2) na p.p.č. 67/5 dne 12.1.2011 pod č.j. 01351/2011/OUPSU/KNo (OV 03/20/Pe/5 OV 19160/03/Pe/3)
- 3) na p.p.č. 67/4 dne 12.1.2011 pod č.j. 01272/2011/OUPSU/KNo (OV 03/18/Pe/5 OV 19159/03/Pe/3)
- 4) na p.p.č. 67/2 dne 11.1.2011 pod č.j. 01089/2011/OUPSU/KNo (OV 03/17/Pe/5 OV 19157/03/Pe/3)
- 5) na p.p.č. 67/3 dne 10.1.2011 pod č.j. 44295/2010/OUPSU/KNo (OV 03/19/Pe/5, OV 03/48/Pe/2 OV 19158/03/Pe/3)

Tato usnesení „poznamenaná“ do spisu, jsou vyhotovena v písemně včetně odůvodnění, účastníci řízení byli o vydání těchto usnesení informováni vyrozuměními:

- 1)- ze dne 15.2.2011, č.j. 01401/2011/OUPSU/Kno, vypraveným 17.2.2011,
- 2)- ze dne 24.1.2011, č.j. 01351/2011/OUPSU/Kno, vypraveným 26.1.2011,
- 3)- ze dne 19.1.2011, č.j. 01272/2011/OUPSU/Kno, vypraveným 24.1.2011,
- 4)- ze dne 19.1.2011, č.j. 01089/2011/OUPSU/Kno, vypraveným 24.1.2011,
- 5)-ze dne 18.1.2011, č.j. 44295/2010/OUPSU/Kno; vypraveným 21.1.2011, ve všech případech doručovaným obyčejnou zásilkou(dle záložky vypravení ve spisech).

Odůvodnění výroku o zastavení řízení bylo v plném rozsahu přeneseno do vyrozumění doručovaného účastníkům; stavební úřad uvedl (kromě shrnutí průběhu řízení o dodatečném povolení Úpravy terénu a likvidace odpadních, počínaje oznámením o zahájení řízení 12.2.2003 až po vydání rozhodnutí Magistrátu, jimiž byla dodatečná povolení, po vydání rozsudků soudem, zrušena a vrácena mu k novému projednání a rozhodnutí, jak plyne shora), že

„I když v rozsudku č.j. ... ze dne ... je konstatováno, že stavba příslušné poloviny novostavby rodinného dvojdomu byla pravomocně zkolaudována, včetně úpravy terénu a likvidace dešťových vod, v pokračování odvolacího řízení toto nebylo zohledněno.

Vzhledem k tomu, že byla pravomocně zkolaudována dne ..(NPM...) výše uvedená novostavba rodinného dvojdomu ..., včetně t.č. pravomocně dodatečně povolené úpravy terénu a likvidace dešťových vod na pozemku parc. č. ..., v k.ú. Hostivař (stavba byla tímto věcně i právně legalizována), správní orgán zastavil podle § 66 odst. 2 správního řádu řízení vedené z moci úřední v souladu s ust. § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., protože odpadl jeho důvod.

Dle ust. § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád se podle dosavadních právních předpisů dokončí pouze ta řízení, která ke dni 1. 1. 2006 nebyla pravomocná. Dodatečné povolení vydané odborem výstavby ÚMČ Praha 15 nabylo právní moci dne . . .2004, rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, kterým bylo dodatečné pravomocné rozhodnutí odboru výstavby ex post zrušeno bylo vydáno dne 2006 (NPM....2006), tj. za účinnosti zákona č. 500/2004 Sb. správní řád. Proto stavební úřad postupoval podle tohoto zákona a řízení zastavil podle ust. § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád ve znění pozdějších předpisů.“

Ze spisů dále plyne, že podáním doručeným Magistrátu dne 11.3.2011 se žalobkyně obrátila na nadřízený správní úřad s návrhem jednak na vyslovení nicotnosti zaslaného vyrozumění, respektive usnesení o zastavení řízení a současně podala návrh, aby bylo přijato opatření proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 80 správního řádu, když stavební úřad již od roku 2006 neučinil žádný úkon v daných věcech v souladu se závazným názorem obsaženým v rozsudcích příslušného správního soudu, s tím že jinak se bude muset domáhat ochrany postupem podle s.ř.s.

(A)

Soud předně, neshledal, že by usnesení o zastavení řízení, vedeného dle § 88 odst. 1 písm.b) stavebního zákona, vydané v daném případě, bylo vyloučeno z přezkoumání soudem postupem podle ust. § 65 s.ř.s.(viz k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8As 76/2012-35,bod 14). Toto rozhodnutí v daném případě materiálně naplňuje pojem „rozhodnutí“ dle uvedeného ustanovení. Jestliže se dotýká právní sféry žalobkyně, jako účastníka řízení o odstranění stavby, resp. dodatečném povolení „Úpravy terénu a likvidace dešťových vod“ na konkrétních pozemcích stavebníků, a to z titulu vlastnických práv k sousednímu pozemku parc. č. 66 a stavbě na něm, samotné řízení, jehož předmětem je posouzení nutnosti odstranit stavbu, popř. splnění podmínek na dodatečné povolení stavby na sousedním pozemku, v němž je nadána zákonem hájit svá hmotná práva a využít svých práv procesních (a o tom není sporu), pak se její právní sféry nesporně může dotknout i způsob ukončení tohoto řízení, a to i v případě, že je takové řízení zastaveno proto, že podle závěru stavebního úřadu odpadl jeho důvod. Aktivní legitimace procesní je dána samotným tvrzením o dotčení v právech hmotných či procesních, věcnou legitimaci zakládá postavení žalobkyně jako vlastníka sousedního pozemku a stavby, kdy tato vlastnická práva mohou být dotčena právě tím, že nebude rozhodnuto ani o odstranění ani o dodatečném povolení stavby na sousedním pozemku, ač by mělo být, protože podle tvrzení žaloby důvod tohoto řízení neodpadl. Otázka důvodnosti tohoto žalobního tvrzení náleží pak již věcnému projednání žaloby.

Městský soud v Praze žalobou napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jejich vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloby jsou důvodné.

O námitkách žalobkyně uvažil takto:

Stavební úřad usnesením zastavil řízení podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu se závěrem, že odpadl jeho důvod, a to s odvoláním na to, že novostavby rodinného dvojdomu, včetně t.č. pravomocně dodatečně povolené úpravy terénu a likvidace dešťových vod na dotčených pozemcích, byly v roce 2005 zkolaudovány a stavba byla tímto věcně i právně legalizována. Podle stavebního úřadu tak v následném rozhodnutí Magistrátu z roku 2006, navazujícím na rozsudky soudu, měla být tato skutečnost zohledněna. Stavební úřad se tak domnívá, že kolaudace stavby představuje překážku pro případné pokračování v řízení o odstranění stavby popř. dodatečnému povolení, protože již bylo pravomocně povoleno užívání takové stavby.

Žalobkyně namítla, že není pravdou, že důvod řízení odpadl, neboť předmětem řízení o dodatečném povolení byla stavba postavená bez stavebního povolení a tento stav trvá, když dodatečné vydané povolení bylo zrušeno, závazným právní názor soudu pak nebyl respektován, nadto předmět kolaudačního řízení je jiný (jde o posouzení, zda stavba byla provedena v souladu se stavebním povolením).

Soud se s argumentací žalobkyně v základu (byť nikoli v plném rozsahu) shoduje. Kolaudace stavby na základě pravomocného stavebního povolení pro stavbu, včetně samostatně vydaného dodatečného povolení terénních úprav a likvidace dešťových vod, nepředstavuje překážku pro znovu projednání otázek, které jsou předmětem řízení o vydání stavebního povolení nebo dodatečného povolení stavby. V rámci kolaudačního řízení je posuzován soulad provedení stavby s vydaným pravomocným stavebním povolením (či dodatečným povolením stavby), užívání takové stavby po její kolaudaci je legálním užíváním, nicméně nenese s sebou atribut potvrzení zákonnosti vydaného stavebního povolení (či dodatečného povolení stavby). Jestliže dojde po kolaudaci stavby ke zrušení stavebního povolení, protože bylo vydáno v rozporu se zákonem, nelze již sice rozhodovat znovu o vydání stavebního povolení (toto řízení lze vést jen dokud není stavba zahájena), ale je nutno zjištěnou nezákonnost odstranit, a to postupem podle § 88 odst. 1 písm.b) stavebního zákona a rozhodnout o tom, zda je nutno stavbu odstranit nebo zda ji lze (protože je již zhotovena) dodatečně (znovu) povolit při současném odstranění nezákonnosti či vad původního řízení, které může spočívat i v změnách dokončené stavby, které stavebník provede, aby byly požadavky zákona (dříve pominuté) naplněny. Např. odstraní okno z protilehlé stěny obytných místností, sníží výšku budovy, zajistí likvidaci dešťových vod na vlastním pozemku tak, aby nebyly ohroženy sousední stavby, popř. odvod těchto vod jiným způsobem-zřízením dešťové kanalizace. Zpravidla jen v krajním případě nelze požadavky zákona dodatečně naplnit vůbec a je nutno nařídit odstranění celé stavby nebo její části. Z hlediska stavebníků a jejich právní jistoty (zvláště pakliže byli v dobré víře) je nesporně kolaudací stavby završen postup, jemuž byli podle stavebního zákona povinni dostat, nicméně stavební úřad, pakliže, jím vydané rozhodnutí o povolení stavby(či dodatečném povolení) bylo zrušeno, skutečnost, že stavbu následně kolaudoval, překážku dalšího postupu nepředstavuje, naopak je jeho povinností uvést stav faktický do souladu se stavem právním, jak byl zavázán zrušujícím rozhodnutím a to v součinnosti se stavebníky, jejichž primárním zájmem je, aby stavba, kterou vlastní (či její provoz), nepředstavovala ohrožení pozemků a staveb sousedních.

Uvedený závěr podporuje i judikatura Nejvyššího správního soudu, kdy např. v rozsudku č.j. 3As 11/2007-92 soud uvedl, že „Podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení. Z dikce citovaného ustanovení zcela jednoznačně vyplývá, že předmětné řízení o odstranění stavby je navázáno na stavební řízení, resp. stavební povolení, tudíž existence kolaudačního rozhodnutí je pro zjišťování splnění podmínek řízení dle ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona právně bezvýznamná. Pro nařízení odstranění stavby podle výše uvedeného ustanovení je rozhodné, zda jsou splněny toliko podmínky výslovně stanovené v tomto ustanovení.“

Obdobně na uvedený závěr odkazuje i rozsudek č.j. 5As 25/2011-140, kde soud uvedl, že „...Sama existence kolaudačního rozhodnutí, byť i pravomocného, nebrání tak postupu stavebního úřadu v řízení o nařízení odstranění stavby podle ust. § 88 odst. 1 stavebního zákona, proto úvahy, zda je kolaudační rozhodnutí pravomocné či nikoliv, jsou pro splnění podmínek dle ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona bezpředmětné.“

Městský soud v Praze proto shledal potud námitku žalobkyně důvodnou, nemohl jí však přisvědčit v tom, že „terénní úpravy“ nebyly nikdy předmětem stavebního povolení. Je pravdou, že nebyly předmětem vlastního stavebního povolení pro stavbu domů, ani povolených změn stavby před dokončením. Avšak jak plyne ze spisu (zejména z předchozích rozsudků tohoto soudu) byly předmětem vydaných dodatečných povolení „Úpravy terénu a likvidace dešťových vod...“, a to právě proto, že v době tohoto řízení byly již terénní úpravy provedeny (byť v rozporu s původními stavebními povoleními z roku 2001) a tedy v řízení o odstranění těchto nepovolených úprav zahájeném stavebním úřadem dne 12.2.2003 dle § 88 odst. 1 písm.b) stavebního zákona, resp. pak k žádostem stavebníků, bylo rozhodnuto o dodatečném povolení těchto terénních úprav a řešení likvidace odpadních vod. V rámci kolaudačního řízení, od roku 2002 přerušeno, pak poté, co odvolání žalobkyně proti rozhodnutím o dodatečném povolení bylo Magistrátem rozhodnutími z 29.11.2004 zamítnuto, a dodatečná povolení (ze 30.4.2004 a 3. a 4. 5. 2004) se stala pravomocná, stavebníci požádali o pokračování kolaudačního řízení a rozšířili návrh i o kolaudaci takto dodatečně pravomocně povolených terénních úprav a likvidace dešťových vod. Terénní úpravy by skutečně současně nemohly být předmětem řízení o odstranění stavby a kolaudačního řízení, k tomu však v daném případě nedošlo, protože řízení o odstranění těchto úprav, podle stavebního zákona tehdy účinného přípustně ústí i do dodatečného povolení, pravomocně skončilo v prosinci 2004 právě dodatečným povolením. V době vydání kolaudačních rozhodnutí tak neběžela tato řízení současně. *(Podání žalob k soudu nemělo odkladný účinek a dle informací soudu, návrh na jeho přiznání nebyl podán).*

Důvodná je i námitka žalobkyně stran aplikace ust. § 66 odst. 2 správního řádu v daném případě, neboť aplikace tohoto ustanovení nebyla v daném případě vůbec namístě, a to proto, že nebyly splněny zákonné podmínky plynoucí z tohoto ustanovení vůbec. Ohledně aplikace ust. § 66 odst. 2 správního řádu platí, že „Dle § 66 odst. 2 správního řádu řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve

kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká.

Zastavit řízení tak lze ve dvou taxativně stanovených případech. Za prvé, je-li zde překážka řízení zahájeného (litispendence), za druhé dojde-li k „odpadnutí důvodů řízení“, pokud v řízení nemohou pokračovat právní nástupci. „Odpadnutím důvodů“ je zejména smrt nebo zánik účastníka řízení nebo zánik věci nebo práva, jehož se řízení týká (JUDr. Josef Vedral, Ph.D., Správní řád s komentářem, BOVA POLYGON, 2006, str. 390). Správní orgán je tak ve smyslu výše uvedeného oprávněn řízení zastavit usnesením poznamenaným do spisu, bez toho aniž by usnesení o zastavení řízení oznamoval, pouze za předpokladu, že odpadl důvod řízení a současně se jedná o řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci. Usnesení o zastavení řízení je v tomto případě rozhodnutím procesním, které reaguje na situaci, kdy v průběhu řízení pominou tzv. podmínky řízení (existence účastníků a předmětu řízení), za nichž může správní orgán ve věci rozhodovat. V daném případě nebyly tyto podmínky splněny.

K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8As 76/2012-35, popř. na v něm učiněný odkaz na rozsudek č.j. 5As 30/2011- 93, v němž soud zdůraznil, že „*úprava § 66 odst. 2 správního řádu se podstatným způsobem odlišuje od předchozí právní úpravy zastavení řízení zakotvené v § 30 zákona č. 71/1967Sb. (dále jen „starého správního řádu“), jež vázala zastavení řízení zahájeného z moci úřední pouze na jednu ze současných podmínek, a to odpadnutí důvodu řízení. Naproti tomu se však rozhodnutí o zastavení řízení doručovalo účastníkům řízení a bylo proti němu možné brojit odvoláním. Dle § 76 odst. 5 správního řádu proti usnesení se může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje. Odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu, a proti usnesení, o němž to stanoví zákon, se nelze odvolat.*“.

Nejvyšší správní soud se v posledně uvedeném rozsudku dále vyjádřil i k postupu stavebního úřadu podle „nového“ stavebního zákona (zákona č. 183/2006Sb.), nicméně argumentace v něm uvedená je případná i ve vztahu k dané věci, pakliže podstatou nepřipustnosti postupu podle § 66 odst. 2 správního řádu v řízení o odstranění stavby je potřeba zachovat procesní práva všech účastníků řízení v dané věci.

Soud uvedl, že „*Dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním. Stavbu lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem (§ 129 odst. 2 stavebního zákona). Dle § 129 odst. 3 citovaného předpisu u stavby prováděné či provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním, stavební úřad zahájí řízení o jejím odstranění. Pokud půjde o stavbu uvedenou v odstavci 2, stavebník nebo vlastník požádá o její dodatečné povolení a předloží podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti; v tomto řízení postupuje podle § 111 až 115. Bude-li stavba dodatečně povolena, řízení o odstranění stavby zastaví.*

Citované ustanovení stanoví procesní podmínky pro postup v případě stavby prováděné (provedené) bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu nebo v rozporu s nimi odlišně od předchozí právní úpravy v § 88 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona (dále jen „starý stavební zákon“). Výše uvedený postup, tedy přerušení řízení o odstranění stavby a vedení řízení zahájeného na žádost stavebníka nebo vlastníka stavby, předchozí právní úprava neobsahovala. Díkce předmětného ustanovení současně přikazuje stavebnímu úřadu řízení o odstranění stavby zastavit, za splnění podmínky, že stavba bude dodatečně povolena. Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad usnesením, které pouze poznamená do spisu, řízení o jejím odstranění zastaví, neboť v takovém případě odpadl důvod pro další vedení řízení o odstranění stavby (obecná úprava důvodů pro zastavení řízení zahájeného z moci úřední - § 66 odst. 2 spr. ř. (viz komentář k §129 stavebního zákona, Stanislav Malý, ASPI 2007)....

Jak již bylo výše uvedeno, § 66 odst. 2 správního řádu lze použít pouze v řízení, kde budou kumulativně splněny dvě základní podmínky, a to, že v řízení nelze pokračovat s právními nástupci a současně odpadl důvod řízení. Dopadá tak pouze na případy, kdy v průběhu řízení pominou podmínky řízení (existence způsobilých účastníků řízení a existence předmětu řízení), za kterých je správní orgán oprávněn ve věci rozhodnout. V projednávané věci nedošlo k naplnění ani jedné z výše uvedených podmínek stanovených § 66 odst. 2 správního řádu a aplikace citovaného ustanovení je tedy v rozporu se zákonem. Podmínka existence účastníků byla po celou dobu řízení splněna, s účastníky řízení o odstranění stavby bylo možné řízení zahájit a pokračovat a taktéž důvod řízení po jeho zahájení neodpadl, nýbrž stavební orgán zjistil, že stavba byla postavena v souladu se stavebním povolením a není tak důvod nařídit její odstranění. Za této situace stavební úřad pochybil, pokud řízení o odstranění stavby zastavil usnesením dle § 66 odst. 2 správního řádu. Tímto postupem zkrátil účastníky řízení na jejich právu na projednání věci ve dvou instancích....

Stavební úřad tak měl dle názoru Nejvyššího správního soudu meritorně rozhodnout (§ 67 správního řádu), neboť ani stavební zákon ani správní řád mu neumožňují řízení o odstranění stavby zastavit v případě, kdy stavební úřad shledá, že nejde o stavbu postavenou bez či v rozporu se stavebním povolením. Vydání rozhodnutí ve věci nebrání ani ta skutečnost, že díkce § 129 stavebního zákona neupravuje, jakým způsobem řízení o odstranění stavby ukončit, pokud stavební úřad v průběhu řízení zjistí, že nebyly dány důvody pro jeho zahájení. Přikazuje-li stavební zákon úřadu nařídit odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu anebo v rozporu s ním, lze dovodit, že pokud dospěje stavební úřad k závěru opačnému, a to že se nejedná o „černou“ stavbu, je oprávněn učinit výrok, kterým odstranění stavby nenařídí. Proti takovému rozhodnutí by bylo odvolání účastníků řízení přípustné.“

V projednávaných případech Městským soudem v Praze nejde sice o situaci identickou, nadto bylo postupováno podle dříve účinného stavebního zákona č. 50/1976 Sb., nicméně k zastavení řízení o odstranění stavby postupem podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu nebyly splněny podmínky. I z porovnání s novou právní úpravou stavebního zákona shora předestřenou v rozsudku Nejvyššího správního soudu plyne, že zastavení řízení o odstranění stavby podle § 129 opravňuje skutečnost, že podle nové právní úpravy se řízení o odstranění stavby vede samostatně, přerušuje se, a pakliže dojde k dodatečnému povolení stavby na žádost stavebníka /v samostatném řízení/, pak teprve lze řízení o odstranění stavby zastavit. V daném případě podle stavebního zákona č. 50/1976Sb. řízení dle § 88 odst. 1 písm.b) bylo jedním řízením, které mohlo vyústit buď v nařízení odstranění stavby nebo v její dodatečné povolení a zrušením dodatečného povolení se věc vrátila do fáze před rozhodnutím v meritu věci. Aplikací ust. § 66 odst. 2 správního řádu tak bylo porušeno právo

na (znovu) projednání věcných námitek žalobkyně i právo jejich posouzení (znovu) ve dvou instancích, a to za situace, kdy ke zrušení dodatečných povolení vedl mj. i nedostatečně zjištěný stav věci. Konečně skutečnost, že likvidace dešťových vod v daném území byla následně v roce 2013 řešena zřízením dešťové kanalizace a napojením dotčených domů v dané lokalitě na tuto kanalizaci, jak žalovaný soudu při jednání doložil, nasvědčuje důvodnosti dílčích námitek žalobkyně; ona sama pak již v průběhu původního řízení (kromě namítaného přetížení provedenými terénními úpravami) na nutnost řešení likvidace dešťových vod tímto způsobem opakovaně poukazovala.

Z uvedených důvodů soud proto napadená usnesení žalovaného o zastavení řízení zrušil podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Z uvedeného plyne, že soud nedospěl k závěru o nicotnosti těchto rozhodnutí. Soud přitom postupoval pokud jde o intenzitu vad v intencích závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyslovených stran rozdílu mezi neplatností, nezákonností a nicotností správních aktů (rozsudek sp.zn. 6A 76/2001-96 zveřejněný pod č. 793/2006 Sb. NSS).

(B)

Žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného soud zamítl. Z průběhu shora uvedeného řízení je sice zřejmé, že žalovaný byl od roku 2006 až do vydání usnesení o zastavení řízení nečinný, nicméně podle ust. § 81 s.ř.s.(na rozdíl od ust. § 75 s.ř.s. v řízení o žalobě proti rozhodnutí) soud o žalobě na ochranu proti nečinnosti rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. V době podání žaloby, tím spíše v době rozhodování soudu bylo ve věcech, v nichž se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti rozhodnuto uvedenými usneseními o zastavení řízení; nečinnost žalovaného tak netrvala, bylo vydáno rozhodnutí (byť byla tato soudem shledána nezákonnými). Povinnost rozhodnout ve věci samé následně nadto plyne již z výroku I. tohoto rozsudku, kdy soud současně věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

(C)

Žaloby na ochranu před nezákonným zásahem soud zamítl, neboť dle ust. § 82 s.ř.s. využití tohoto prostředku ochrany připadá v úvahu tam, kde je tvrzeno zkrácení práv v důsledku zásahu, pokynu nebo donucení, který není rozhodnutím. V daných případech je podle soudu nesporné, že tvrzený zásah do práv žalobkyně je spojen s důsledky žalovaným vydaných a samostatně žalobami napadených usnesení o zastavení řízení, popř. s vyrozuměním o tom, že byla tato usnesení vydána. Žalobkyně zásah spatřuje ve vysloveném závěru v těchto rozhodnutích, že „došlo ke zhojení kolaudací staveb“, v tom, že byla vyloučena z účasti v kolaudačním řízení, resp. právě i v tom, že došlo následně k zastavení řízení postupem, kdy je podání odvolání vyloučeno. Ochrana těchto práv byla soudem k žalobám žalobkyně proti rozhodnutí poskytnuta. Tvrzení žalobkyně, že zásah trvá a spočívá i v závěru žalovaného, že „kolaudací došlo i ke kolaudaci nepovolených terénních úprav a likvidace dešťových vod“, jak již shora soud uvedl není opodstatněné, nadto skutkové a právní závěry vyslovené správním orgánem v odůvodnění rozhodnutí nepředstavují „zásah“ v tom smyslu, že by k jejich regulaci byl nastolen institut zásahové žaloby. Soud nemůže ukládat správnímu orgánu povinnost zdržet se konkrétních tvrzení (skutkových a právních závěrů), které vyslovil v odůvodnění vydaného rozhodnutí. Takové závěry soudu přísluší

prezkoumat v řízení o žalobě proti rozhodnutí a v odůvodnění rozsudku pak vyslovit, zda je shledal v souladu se zákonem či nikoli.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Úspěšné žalobkyni soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení proti žalovanému, a to v rozsahu v němž ve výsledku úspěšná byla. Žalobkyně podala soudu pět podání, v nichž jednom každém spojila k projednání žalobu proti rozhodnutí, žalobu na ochranu proti nečinnosti a žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. Soud pak spojil její podání ke společnému projednání. Ve výsledku nebyla žalobkyně úspěšná s žalobami na ochranu proti nečinnosti a s žalobami na ochranu před nezákonným zásahem, soud proto v této části jí náhradu nákladů nepřiznal. Naopak úspěšná byla žalobkyně s žalobami proti rozhodnutí správního orgánu; soud jí proto přiznal náhradu za zaplacený soudní poplatek ve výši 2000,-Kč a náklady za zastoupení, a to za dva úkony právní služby v plné výši (převzetí, podání žaloby) po 2.100,-Kč, a to v první věci, a za 4 x 2 tyto úkony ve spojených věcech, a to ve výši poloviny (vše dle ust. § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 1.1.2013), s příslušným paušálem po 300,-Kč za celkem deset úkonů, a dále náhradu za 1 úkon právní služby (jednání před soudem) v plné výši po 3.100,-Kč, a za 4x 1 tento úkon v poloviční výši ve spojených věcech (dle těchto ustanovení vyhlášky s účinností od 1.1.2013) a 1x paušál po 300,-Kč. Celková náhrada nákladů řízení tak představuje částku ve výši 27 200,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3.12.2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu